08/04/2019

Καθηγούμενος Νεκτάριος: Η ομιλία για τον Άγιο Ιωάννη της Κλίμακος

/ Ιερές Μονές

Μέσα σε κατανυκτική ατμόσφαιρα τελέσθηκε χθες, Κυριακή Δ΄ Νηστειών, στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Αιγίου, ο Ε΄ Κατανυκτικός Εσπερινός, στον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Αμβρόσιος και παρέστησαν συμπροσευχόμενοι κληρικοί της ευρύτερης περιοχής.

Την Ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού μετέδωσε απευθείας ο ραδιοφωνικός σταθμός «Διακονία και Μαρτυρία» της Ιεράς Μητροπόλεώς μας στα 91,2 FM, τους ύμνους απέδωσε χορωδία Ιεροψαλτών υπό τη διεύθυνση του μουσικοδιδασκάλου Βασιλείου Μπίκου, ενώ τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος Κωστάκης, Καθηγούμενος Ιεράς Μονής Ομπλού Πατρών, με θέμα «Η υψοποιός κλίμακα φωτεινός οδοδείκτης σε καιρούς σκοτεινούς».

Ο χθεσινός προσκεκλημένος της Ιεράς Μητροπόλεώς ξεκίνησε την ομιλία

του λέγοντας πως η συγκεκριμένη Κυριακή, η Τέταρτη στην περίοδο της Μεγάλης Σαρακοστής, είναι αφιερωμένη σ' ένα μεγάλο Άγιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας. Πρόκειται για τον Άγιο Ιωάννη τον Σιναΐτη που έγραψε το γνωστό βιβλίο «Κλίμαξ» και του οποίου η μνήμη, ανεξάρτητα από την Τέταρτη Κυριακή των Νηστειών, γιορτάζεται στις 30 Μαρτίου. Και εξήγησε για ποιους λόγους υπάρχει αυτή η ιδιαίτερη αναφορά στον Άγιο Ιωάννη τον Σιναΐτη και μάλιστα στην πιο σημαντική εκκλησιαστική περίοδο που είναι η Αγία και Μεγάλη Σαρακοστή.

«Πρώτα απ' όλα η Εκκλησία μας τον προβάλλει μέσα στην περίοδο της Σαρακοστής, σαν φωτεινό, (καθαρό και ανόθευτο) παράδειγμα των αγίων αρετών που κοσμούν την εν Χριστώ ζωή. Επίσης, μας τον παρουσιάζει σ' αυτήν την χρονική περίοδο για να μην ισχυριστεί κάποιος πως είναι αδύνατος και ακατόρθωτος ο δρόμος της τηρήσεως των εντολών του Θεού και αμελήσει τον αγώνα του. Και το κάνει για να μας δείξει πως ανέκαθεν υπήρχαν ενάρετοι και άγιοι άνθρωποι σαν τον Άγιο Ιωάννη τον Σιναΐτη που αγάπησαν με τόση θερμότητα τον Θεό, που όπως λέει και το συναξάρι του Αγίου μας, ο δρόμος τους ήταν μία συνεχής και αδιάλειπτη προσευχή και ο έρωτάς τους για τον Θεό ξεπερνούσε τα καθιερωμένα δεδομένα. Τέλος, ένας επιπλέον λόγος είναι διότι παλαιότερα, την περίοδο αυτή άρχιζαν να διαβάζουν σε όλα τα Μοναστήρια το σπουδαιότατο και κατανυκτικότατο σύγγραμμα του Ιωάννου, την «Κλίμακα», κάτι που σήμερα τόσος κόσμος το διαβάζει και οικοδομείται πνευματικά», σημείωσε αρχικά ο Πανοσολογιώτατος Αρχιμανδρίτης.

Αφού χαρακτήρισε τον Άγιο Ιωάννη «της Κλίμακος» ως μία από τις μεγαλύτερες μορφές Ασκητισμού, δανείστηκε κάποια εδάφια από το συγκεκριμένο σύγγραμμά του, προκειμένου να αποδείξει πως το θεοφώτιστο αυτό βιβλίο αποτελεί για όλους μας τον κατ' εξοχήν φωτεινό οδοδείκτη της ευαγγελικής βιωτής σε καιρούς σκοτεινούς.

«Ο Θεός μας, όπως κατηγορηματικά λέγει ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος, είναι, για όσους (φυσικά) το επιθυμούν, η ζωή και η σωτηρία! Και των πιστών και των απίστων, και των δικαίων και των αδίκων, και των ευσεβών και των ασεβών, και των απαθών και των εμπαθών (των υποδουλωμένων στα πάθη), και των Μοναχών και των κοσμικών, και των σοφών και των αγραμμάτων, και των υγιών και των ασθενών, και των νέων και των ηλικιωμένων. Η δε χριστιανική ζωή δεν είναι ένα ψυχαγωγικό σεριάνισμα στα ευχάριστα μονοπάτια της συναισθηματικότητος και της ξεγνοιασιάς ούτε είναι η συνεχής επανάπαυση στις βαθιές πολυθρόνες της ανεμελιάς και της ραστώνης. Δεν πρόκειται για μια ζωή ανεύθυνη, επιπόλαιη, άμοχθη και άκοπη. Η εν Χριστώ ζωή είναι άθληση, άσκηση, αγώνας, με καλή

αγωνία και φιλότιμο. Για να φτάσει όμως κανείς στην ευαγγελική μακαριότητα, στην πραγματική χαρά και την ουσιαστική ειρήνη χρειάζεται υπομονετική επιμονή και επιμελής προσπάθεια, δίχως καμία επιπολαιότητα και πρόχειρη βιασύνη», ανέφερε μεταξύ άλλων ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ομπλού Πατρών.

Και συνέχισε: «Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να δουλέψουμε πολύ το... χωράφι της ψυχής μας, για να... ωριμάσουν μέσα μας οι καρποί της μετανοίας και για να... φυτρώσουν όλες οι άγιες αρετές. Άλλωστε, δεν υπάρχει διαφορά στον τρόπο ζωής των Χριστιανών, είτε ζουν εντός είτε εκτός του κόσμου. Η αγάπη, η ταπεινοφροσύνη, η ανεξικακία, η πραότητα, η προσευχή, η μετάνοια, η υπακοή είναι κοινός τρόπος ζωής, όπου και αν βρίσκεται και όπου και αν ζει ο κάθε ένας από εμάς, όπως είναι εξ ίσου απαγορευμένη η υπερηφάνεια, η καταλαλιά, η μνησικακία, το ψέμα, η πορνεία και όλα τα εν γένει αμαρτήματα».

Και, αφού έκανε μία σύντομη αναφορά στη σημερινή πραγματικότητα, κατέληξε με τα εξής λόγια:

«Είναι γεγονός πως ζούμε σε μια δύσκολη και κρίσιμη εποχή, σε καιρούς σκοτεινούς. Η Εκκλησία τορπιλίσθηκε, η πατρίδα μας απαλλοτριώθηκε και η οικογένεια ναρκοθετήθηκε. Η τιμιότητα χλευάζεται, οι μεγάλες αξίες της τιμής, της φιλοπατρίας, της ανιδιοτέλειας γίνονται αντικείμενο ειρωνείας. Η θρησκευτικότητα γίνεται στόχος χλευασμού και ξεδιάντροπα πολεμείται. Ο Χριστιανός είναι ο εχθρός της «προόδου», άρα και του λαού. Σε μια εποχή που όλα επιτρέπονται, και οι «αντιστασιακοί» φιλόθεοι και φιλοπάτριδες πολίτες αυτής της βασανισμένης χώρας, περιθωριοποιούνται, ο τάχα «σύγχρονος άνθρωπος» βιώνει την μεγαλύτερη τραγωδία του. Η ζηλοφθονία, η μνησικακία, η φιλονικία, η αφιλανθρωπία, η πορνεία και η διαστροφή επικρατούν. Φθάσαμε να εμπαίζουμε την τιμιότητα, την ταπεινότητα, την εγκράτεια. Καταλήξαμε σ’ ένα φοβερό μηδενισμό, που απορρίπτει κάθε υγιές και πνευματικό για τον άνθρωπο. Μέσα στην όλη αυτή θλιβερή κατάσταση μπορεί να ελπίζει κανείς κάτι; Αδελφοί μου, όλα επιτρέπονται εκτός από την απελπισία, γιατί είναι δαιμονοκίνητη. Δεν μπορούμε να μην υπομένουμε, επιμένουμε, ελπίζουμε και αισιοδοξούμε. Άλλωστε, για να σωθεί κανείς πρέπει να πιστέψει και να αγαπήσει ολόκαρδα, ολόψυχα και ολόθερμα τον Θεό. Πρέπει με φιλότιμο και λεβεντιά, όπως έλεγε ο Άγιος Παΐσιος, να αγαπήσουμε τον Χριστό, την άσκηση, την προσευχή, την νηστεία και όλες τις άγιες αρετές. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι η εν Χριστώ ζωή, όπως μας την περιγράφει ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, δεν είναι μία ανώδυνη και άμοχθη ζωή για όσους θελήσουν να την ακολουθήσουν. Η αναζήτηση μιας τέτοιας ζωής είναι μία επικίνδυνη πλάνη, γιατί δεν υπάρχει Θέωση χωρίς Θεό, εκκλησία χωρίς μαρτυρικό φρόνημα, νίκη χωρίς αγώνα, αγιασμός χωρίς «αίμα». Η υψοποιός κλίμακα των αρετών απαιτεί από τους εραστές της ευαγγελικής ζωής να «δώσουν αίμα για να λάβουν Πνεύμα»

που θα φωτίζει τα παντοειδή σκοτάδια των καιρών και θα μεταμορφώνει τον παραμορφωμένο από την αμαρτία άνθρωπο. Γι’ αυτό και λέγω ότι όλοι μας πρέπει να ξεκινήσουμε την περιήγησή μας στο... ευωδιαστό χωράφι της «Κλίμακας» και ας μαζέψουμε... άνθη που θα ομορφύνουν τη ζωή μας, όπως επίσης να φροντίσουμε ώστε το... χωράφι της ψυχής μας από άγονο και ξερό, να γίνει καταπράσινο και καρποφόρο, προκειμένου να απολαύσουμε και εμείς ουράνιες ευλογίες και χαρές».